

[Lone Dybkjær]

Han siger, at hvad enten man kan lide disse aftaler eller ikke, må det erkendes, at der er en meget lang tradition på det danske arbejdsmarked for, at sådanne aftaler kan indgås. Og det centrale i dette er nok, at det er et meget ømtåligt område, og at der er en lang tradition på det danske arbejdsmarked for, at sådanne aftaler kan indgås.

Sidste gang vi havde dette forslag til behandling, afsluttede vi arbejdet med en betænkning afgivet den 13. maj 1976, sp. 1359 og 4 spalter frem. Deri siger det radikale venstre det samme, som her er sagt, men at vi finder, at tingene ikke er tilstrækkeligt opklaret til, at vi kan gå ind for forslaget på det tidspunkt.

Vi vil gerne igen deltage i et opklarende udvalgsarbejde om dette spørgsmål og prøve at finde frem til, hvor almindelige disse eksklusivaftaler er, og hvor store skadevirkninger der er. Så må vi se, om man kan lave nogle afvejninger for og imod dette.

Det er klart, at et af hovedproblemerne naturligvis er, at mange arbejdsgivere, hvad enten de ønsker det eller ej, presses ind i eksklusivaftalerne, og det gør et sådant udvalgsarbejde besværligt. Men som sagt vil vi godt deltage i det og se, om vi kan nå frem til et eller andet på dette område.

Mimi Jakobsen (CD):

Organisationstvung finder man jo på andre områder end på arbejdsmarkedet. Det forekommer altid ubehageligt. Der kan være tale om, at man er forpligtet gennem et skøde til at indmelde sig i en grundejerforening, hvis man køber et hus. Der kan være tale om, at handlende er nødt til at indmelde sig i en centerforening for at have en forretning et bestemt sted og rette sig efter nogle temmelig strikse regler om åbningstid, udstillinger, udsalg osv.

CD er ganske enig i intentionerne i kristeligt folkepartis forslag. Det har vi også tilkendegivet tidligere, og vi vil gerne bakke kristeligt folkeparti op i udvalget.

Det er et lidt kedeligt sent tidspunkt, forslaget kommer på, og vi vil selvfølgelig opfordre kristeligt folkeparti til at genfremsætte det hurtigst muligt, når det nye folketingsår starter.

Kristeligt folkeparti har vel i lighed med CD ikke noget imod, at man har en høj or-

ganisationsprocent, men de eksempler, man har set i dagspressen, ikke mindst i de aller-seneste dage, har unægtelig kastet et meget lidt flatterende lys over visse lønmodtagerorganisationer, og vi forstår derfor udmærket, at det må springe i øjnene.

Men vi kan altså give tilslutning til intentionerne og vil ligesom det radikale ordfører give udtryk for, at vi glæder os til at få gravet i problemerne i udvalget.

Kurt Hansen (VS):

Der er jo ikke de bestemmelser, som socialdemokratiet ikke går ind for. Det er eksklusivbestemmelser, og det er eksklusionsbestemmelser. Vi er bestemt også enige i, at enhedsfagbevægelsen er det, man må bygge på, men vi ville meget gerne have, at den så anderledes ud, bl. a. at det var nogle af de medlemmer, som socialdemokraterne i fagbevægelsens top smider ud, der var den drivende kraft i opbygningen af denne enhedsfagbevægelse – jeg tænker på dem, der falder for eksklusionsbestemmelsen.

Fra de borgerlige partiers side med hr. Nymann i spidsen har der været talt meget om, at arbejdsgiverne bliver tortureret, og at man stiller alle mulige bestemmelser op mod disse stakkels arbejdsgivere, som har det så og så forfærdeligt, fordi de ikke kan få lov til at trykke lønnen på alle mulige leder og kanter og forringe arbejdsforholdene, f. eks. ved at lade folk arbejde over uden overarbejdstillæg og hele den badulje, som fremskridtspartiet sædvanligvis kører. Og så var der eksemplet med Schela Plast, denne stakkels arbejdsgiver.

Vi håber, at Schela Plast kan være det springbræt, der gør, at lønarbejderne mange steder tager sig sammen til virkelig at sætte en spærrebom for arbejdsgivere som ham på Schela Plast, således at man kan få gjort løn- og arbejdsforholdene noget bedre, end de er i dag.

Forslaget handler selvfølgelig om, at man skal splitte arbejderklassen, man skal forsøge at få skabt konkurrence blandt de arbejdende, blandt de arbejdsløse og i hele arbejderklassen, en konkurrence, der går ud på at underbyde, så de stakkels arbejdsgivere, som hr. Nymann taler om, kan få lidt bedre vilkår. Det er jo det, det handler om. Det siger vi selvfølgelig nej til. Vi mener, at der på